

Helyzetelemzés a KATA (kisadózó vállalkozások tételes adója) újra szabályozásához

PREAMBULUM

Jelen helyzetelemzés és az abból fakadó javaslatok az **MKIK vitaanyagának szánja**. Tekintettel arra, hogy több szempontú megközelítési módja lehet a KATA újra szabályozásának, ugyanakkor fontos tanulni a múlt tapasztalataiból és elemezni az elkerülendő kockázatokat. Éppen ezért az MKIK ennek az anyagnak a szövegében **5 fő javaslati alternatívát** és azoknak több alvariációját is felvázolja, ami jó kiindulási alap lehet a döntéshozatalhoz. (A javaslatok egy helyen való felsorolását lásd a 4. számú mellékletben.)

A KATA eredeti szakpolitikai célja egy indokoltan **egyszerű, alacsony adminisztrációjú adózási forma biztosítása volt a legkisebb, jellemzően kevés anyagjellegű költséggel elsősorban a saját munkájukból élő mikrovállalkozók számára**. A magyar gazdaságban különböző statisztikák szerint 400-700 ezer ilyen önfoglalkoztatóról beszélhetünk, attól függően, hogy minden jogi formát (egyéni vállalkozás, bt, kft) és a főállás melletti másodállású vállalkozási tevékenységet is figyelembe vesszük-e.

Ezen a szektoron belül is **nagyon más logikával működik a lakosság felé történő vállalkozói munka (B2C), ahol a vevő mivel nem költségelszámoló, így jellemzően nem kér bizonylatot a gazdasági eseményről**. Ez a helyzet tipikusan az adóelkerülés terepe, jól ismert a klasszikus kérdés, ami a vállalkozó árazását megelőzi: „számlával vagy számla nélkül”? A KATA konstrukció az elején a tételes adóval a B2C feketegazdaság statisztikai fehérítését célozta az aktuális KATA és ÁFA alanyi mentesség határig. Azon túl viszont ugyanúgy nem volt érdekelt a katas vállalkozó legálisan számlát kibocsátani a gazdasági eseményei után, hiszen ott már egy 40%-os plusz KATA és 27%-os ÁFA fizetési kötelezettség is keletkezett.

A KATA 2013. január 1-jén indult el élesben. Az ezt az adózási nemet választó vállalkozónak havi **50 ezer Ft adó** mellett az **ellátási alap havi 81 300 Ft** volt (ez akkor a **2013-as 98.000 Ft minimálbér 83%-a volt**) és a vállalkozónak bizonyos minimális kritériumoknak meg kellett felelnie, ami később kiderült elég könnyen kijátszható. Mivel a konstrukció végül nem kizárólag ebben az eredetileg megcélzott körben működött, hanem **ahogy a vállalkozók és a könyvelőik megismerték, elkezdett általános jövedelemkivételi és adóoptimalizálási csatornává is válni**, amit gyorsított a KATA és az ÁFA alanyi mentesség határainak felemelése,

és ez a ténylegesen **kihasználható éves számlázási keretet egyre csak növelte a havi 50 ezer forint emelése nélkül, azaz nem történt semmilyen valorizálás**. Mindezek hatására a 2022-es újraszabályozási időpontra a katás adózók száma nagyságrendileg 440–450 ezer volt, és rohamosan növekedést mutatott, miközben a központi költségvetés szja, **TB-járulék**, szociális hozzájárulásiadó bevételein egyre inkább elmaradások jelentkeztek.

A probléma közgazdasági lényege, hogy **a gazdaságban képződő jövedelem mindig a legkisebb költségű, legkisebb „ellenállású” útvonalat keresi**. Amennyiben egy adónem ugyanarra a jövedelemre lényegesen alacsonyabb közterhet, kisebb adminisztrációt és ezzel együtt alacsonyabb lebukási kockázatot kínál, akkor a vállalkozói és könyvelői gyakorlat előbb-utóbb tömegesen ebbe az irányba tereli a jövedelemáramlást. A KATA ennek a logikának megfelelően nemcsak valós mikrovállalkozói bevételeket fedett le, hanem egyre több olyan munka- és tőkejövedelmeket is, amelyek normál esetben munkabérként, osztalékként vagy társas vállalkozói jövedelemként adóztak volna.

A KATA 2013-2022 közötti tapasztalatai alapján **hat olyan kockázatot azonosítottunk**, amit mindenképpen szükséges elkerülni:

- 1) **Az első és legsúlyosabb visszaélési kockázat a költségvetés szempontjából a munkabér átalakítása katás jogviszonnyá volt**, hiszen itt a kb. 40%-os adóéket tudták 5-10%-os adóteherre kiváltani, és a kettő közötti különbség értelemszerűen a költségvetésben kiesést okozott. Ennek tipikus esete, amikor a korábbi vagy tényleges munkavállaló formálisan egyéni vállalkozóként számlázott ugyanannak a megbízónak, miközben gazdasági tartalmát tekintve továbbra is munkaviszony jellegű függésben dolgozott: egy domináns megrendelő, rendszeres díjazás, személyes munkavégzés, szervezeti alárendeltség, a megbízó eszközeinek vagy munkarendjének használata. Ez nem pusztán adótechnikai kérdés, hanem munkaerőpiaci torzítás is: a jogviszony átalakítása csökkenti a munkáltatói és munkavállalói közterheket, miközben gyengítheti a munkavállalói védelmet és a társadalombiztosítási jogosultságok alapját.
- 2) **A második jelentős kockázat az osztalék- és nyereségkivétel katás költség számlán keresztül**. Ebben a modellben egy társas vállalkozás nem osztalékként vagy bérként fizet ki jövedelmet a tényleges tulajdonosnak vagy a tulajdonosi körhöz közel álló személynek, hanem katás egyéni vállalkozó által kibocsátott számla alapján költséget számol el. A katás fél a bevételt alacsony tételes adó mellett veszi ki, majd a nettó jövedelem részben vagy egészben visszakerül a tényleges jövedelemtulajdonoshoz. Ez különösen veszélyes konstrukció, mert a formális számlázási lánc mögött a valós

teljesítés nehezen bizonyítható, **a szereplők sokszor bizalmi, családi vagy üzleti kapcsolati hálón belül működnek, és a konstrukció nem feltétlenül üzletszerű bünszervezetként, hanem szívességi alapon terjed.** Így az adóhatósági üldözését az ebben az adócsalási módozatban résztvevők nem érzik jogosnak, hiszen az ő értelmezésükben csak egy jogszabályi lehetőséggel élnek, nem is érzik bűnösnek magukat.

- 3) **A harmadik strukturális probléma a versenysemlegesség sérülése.** Azok a vállalkozások, amelyek alkalmazottakkal, bérköltséggel, járulékfizetéssel, társasági adózással, iparüzési adóval és teljes adminisztrációval működtek, érdemben sokkal magasabb közteher mellett versenyeztek olyan szereplőkkel, amelyek ugyanazt vagy hasonló szolgáltatást katás számlázással, lényegesen alacsonyabb adóteher mellett nyújtották. Ez nemcsak költségvetési bevételek kiesést okozott, hanem piactorzító hatású is volt: **a „rendes” foglalkoztatás és a szabálykövető vállalati működés versenyhátrányba került.** Egy ilyen csalás felé erősen motiváló ösztönző létezése a gazdaságban a piaci verseny teljes torzulását jelentheti, ami a költségvetési bevételek kiesésén messze túlmutató károkat okozhat! Egyszerűen nem éri meg szabályosnak és etikusnak lenni, mert **a szabályosan befizetett közterhekkkel túl drága lesz a működés és kiárazódik az adott vállalkozás a piacról.**
- 4) **Negyedik kockázatként megjelent a „kihasználatlan” katás keretek más jövedelmek kimentésére történő értékesítése vagy szívességi használata.** Sok kisadózó a saját valós tevékenysége mellett nem használta ki teljes bevételi keretét (főleg, ahogy az nőtt 6-ról 12 millióra), ezért a fennmaradó kapacitás számlázási lehetőségként jelent meg ismerősi, üzleti vagy családi körben. **Ez a gyakorlat összekeverte a jogszerű mikrovállalkozói adózást a visszaélészerű jövedelemkimentéssel,** ami utólagos ellenőrzéssel rendkívül nehezen választható szét. Ez megint jelentős piaci torzulásokat okozott: **a katás vállalkozóknál elvárás lett a könyvelőjükkel szemben, hogy „értékesíteni” tudják az év során fel nem használt keretüket, miközben a másik oldalról a TAO-s vállalkozók elvárása pedig az lett, hogy a „jó” könyvelő „olcsón” tud katás költség számlát szerezni.** (Csak példaként volt olyan könyvelő, aki a feleségének csak azért létesített katás egyéni vállalkozást, hogy a könyvelt ügyfeleinek a felesége nevében kiállított „fiktív” készpénzes takarítási számlákat tudjon kiállítani ezzel csökkentve a fizetendő nyereség és osztalékadó)
- 5) **Ötödik visszaélési csatorna a fiktív vagy túlértékelt szolgáltatási számlázás.** A szolgáltatási teljesítések – tanácsadás, marketing, adminisztráció, közvetítés,

informatikai vagy kreatív szolgáltatások – különösen alkalmasak arra, hogy nehezen mérhető ellenérték mellett történjen jövedelemátcsoportosítás. Például a vállalkozó a tényleges grafikai szolgáltatást nyújtó katás vállalkozóval megegyezett, hogy a valódi költség másfélszereséről kerüljön a számla kiállításra, és a túlárazott összeg jelentős része utána készpénzben kerüljön visszaadásra. Itt, mivel a gazdasági esemény ténylegesen megtörtént, így az adóhatóságnak nagyon nehéz bizonyítani, hogy adócsalás is történt a túlárazáson és visszajuttatáson keresztül. A szabályozásnak ezért nemcsak a számlázás formáját, hanem a gazdasági tartalmat, a kapcsolt viszonyokat, a megrendelői koncentrációt és a teljesítési realitást is figyelembe kell vennie.

6) **A hatodik kockázat a TB- és nyugdíjrendszer hosszú távú torzítása.** A korábbi és a jelenlegi KATA-rendszerben a tényleges jövedelem és a TB-ellátási alap:

- a. jelentősen elszakadt egymástól,
- b. hosszú időn keresztül alacsony ellátási alap keletkezett,
- c. a nyugdíj- és ellátórendszer finanszírozása részben áttolódott későbbi időszakokra.

Ezek megoldásának indokoltsága különösen fontos lehet fenntarthatósági és költségvetési modellezési szempontból.

A 2022-es szigorítás lényege az volt, hogy az új KATA-t a jogalkotó lényegében a főfoglalkozású egyéni vállalkozókra és a lakossági értékesítésre szűkítette. A NAV tájékoztatása szerint az új katát kizárólag az egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő főfoglalkozású egyéni vállalkozó választhatja. A hatályos törvényi preambulum is arra utal, hogy a konstrukció célcsoportja a legkisebb gazdasági teljesítményű, saját termékeikkel vagy szolgáltatásaikkal közvetlenül a lakosságot kiszolgáló egyéni vállalkozói kör. Ez szakmailag érthető válasz volt a visszaélésekre, ugyanakkor túlzottan kemény beavatkozásként sok valós, nem visszaélésszerű kisvállalkozói működést is kiszorított. A 2022. évi XIII. törvény az adótartalmat is újraszabályozta, tekintettel arra, hogy az adó és járulékok mértékek csökkentek az évek során: havi 50 000 Ft tételes adó mellett az **ellátási alap havi 108 000 Ft lett (ez a 2022-es 200.000 Ft minimálbérnek már csak az 54%-a volt).**

Az újraszabályozás kulcskérdése a „legyen szélesebb a KATA” mellett az, hogy milyen jövedelemáramlási útvonalakat akar a szabályozás engedni, és melyeket kell már a rendszer kialakításakor lezárni. Az új KATA keretén belül újra célszerű megnyitni a vállalati megrendelők felé történő széleskörű számlázást, amivel egyidőben kezelni szükséges a munkabér-kiváltást, az osztalékkivételt, a fiktív költség számlázást és a versenytorzítást, mert

ellenkező esetben nagy valószínűséggel megismétlődik a korábbi pálya: gyors felfutás, tömeges optimalizáció, növekvő költségvetési veszteség, majd újabb kényszerű szigorítás.

A szakpolitikai tanulság egyértelmű: a KATA nem lehet általános alacsony adókulcsú jövedelemkivételi csatorna. Csak akkor tartható fenn stabilan, ha célzottan a kis teljesítményű, saját munkájukból élő, korlátozott növekedési és foglalkoztatási potenciállal rendelkező mikrovállalkozások egyszerűsített adózási formája marad. A szabályozásnak előzetesen kell kizárnia a nem kívánt jövedelemáramlásokat, mert utólagos, tömeges NAV-ellenőrzéssel ezek kezelése társadalmilag konfliktusos, közigazgatásilag drága és politikailag kockázatos lenne. Másik, könnyebben teljesíthető lehetőség, hogy a katas vállalati szféra felé történő számlázást az alternatív adózási utakhoz hasonló adóval kell terhelni. Számításaink szerint (lásd a mellékleteket) ezt az alternatívákkal összeegyeztethető adóteher mértéket 20-25% körül célszerű meghúzni.

Javaslatok a KATA újraszabályozására

A jelenlegi katas és potenciálisan újra kátázni akaró sok százezer vállalkozó körében nem tudományosan gyűjtött információink szerint egyfajta „mindent vissza” jellegű elvárás érezhető, ami a 2022-es szigorítás előtti szabályok visszahozatalát várják el az új kormánytól, mivel a szigorítás indoklásaként felhozott egykori érvek valóságtartalmát hamisnak tartják. Ennek az érzetnek a kialakulását az egykori gazdasági sajtó cikkek is erősen támogatták. Ezeknek a cikkeknek, amik a katas visszaélések létezését megkérdőjelezték az alábbi cikk volt az adatokkal igazolt kiindulópontja: „Mindössze a katasok 2,5 százalékát ellenőrizte az adóhivatal, a megállapítások pedig a kata bevételeknek csak 0,06 százalékát érintették. Annak sincs nyoma, hogy – ahogy a kormányzati propaganda keltette a hangulatot – éves szinten 250-300 milliárdot „csaltak volna el”, mert az adóhatóság kilenc év alatt összesen csupán 9 milliárd forint adókülönbözetet állapított meg.” Forrás: <https://mfor.hu/cikkek/makro/megkerdeztuk-a-nav-adatai-cafoljak-hogy-a-katasok-tomeges-adocsalok-lettek-volna.html>

A kamarának nem állnak rendelkezésére olyan eszközök és adatok melyek lehetővé tennék, hogy adat alapon meg tudja határozni a KATA rendszerhez köthető visszaélések számszerű mértékét. Ezért abból a kijelentésből kiindulva, miszerint a korábbi kormány állításával szemben mégsem történtek jelentős visszaélések a KATA adózáshoz kötődően és amennyiben ezt kritika nélkül elfogadjuk, nem lenne akadálya akár a 2022-es változás előtti KATA szabályok visszavezetésének. De hangsúlyozzuk, ezeket adat alapon szükséges elemezni.

Addig is a fenti premisszák mentén a következő javaslatokat tesszük:

Javaslat I.: A jelenlegi KATA megmarad lakosság orientált vállalkozások KATA-jaként, amiben egy kis mértékű B2B számlázási keret is kialakításra kerül (jelenleg érvényes KATA szabályok összefoglalását lásd az 1. számú mellékletben):

- havi 50 ezer Ft fix tétel (ez felemelhető 75/100 ezer forintra és arányosan több TB ellátást biztosítani)
- alapvetően marad a lakossági ügyfél fókusz (B2C)
- 18 milliós éves keret (ezt esetleg az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)
- új kedvezményként az éves keret 10/15/20 százalékaig üzleti költségelszámoló (B2B) ügyfeleknek is kiállíthat számlát

Javaslat II.: A forint 2013-2027 közötti kb. 80%-os értékvesztését érvényesítve visszajön a 2013-as paraméterekkel az eredeti KATA:

- havi 100 ezer forint adó
- 12 milliós éves keret
- mind B2C, mind B2B számlázás újra lehetséges

Kérdés, hogy a bújtatott munkaviszony kizárására milyen további részletszabályok szükségesek? Itt felmerülhet a maximum 3 millió forint per megbízó szabály visszahozatala (bár az nem hozta meg a várt eredményt, ez egyértelműen bizonyítást nyert). Gyakorlati tapasztalatok alapján a korábbi szabályozás több esetben könnyen megkerülhetőnek bizonyult:

- kapcsolt vállalkozások alkalmazásával;
- közvetítő cégek létrehozásával;
- családtagok bevonásával;
- projektek mesterséges felosztásával.

A fix összeghatár-alapú megközelítés helyett célszerűbb lehet koncentrációs vizsgálat bevezetése. Javasolt szabály: amennyiben egy KATA-alany éves árbevétele több mint 50%/75%-a (NAV adatok alapján dönteni ezek közül, milyen aránynál szükséges meghúzni a határt) egyetlen megrendelőtől származik:

- automatikusan többletközteher keletkezzen vagy
- NAV-kockázati jelzés generálódjon.

Javaslat III.: Még a 2022-es szigorításnál a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara és a Music Hungary szakértői közösen dolgoztak ki egy több tételes KATA változatot, mely megkülönböztette a sok ügyféllel dolgozó és a kevés vagy egy ügyféllel dolgozó katás vállalkozókat, továbbá megtartotta a főállású és mellékállású katás vállalkozói jogviszonyok közötti különbségeket. A javaslat lényegét a következő táblázat tartalmazza:

Lakossági vagy szórt ügyfelű katások		
Éves árbevétel:	főállás (havi):	mellékállás (havi):
0 és 9 millió között	75 ezer	50 ezer
9 és 18 millió között	150 ezer	125 ezer

Kreatívipari (Koncentrált ügyfelű) volt katások (KREA)		
Éves árbevétel:	főállás	mellékállás
0 és 9 millió között	100 ezer	75 ezer
9 és 18 millió között	200 ezer	150 ezer

Bár a kamara adatlapon, nem tudja vizsgálni az korábbi KATA rendszerben való visszaélések mértékét, de arra az esetre, ha a kormányzat rendelkezésére álló adatok alapján mégis nagy arányú visszaélés mutatható ki a múltban, kidolgoztunk több olyan változatot is, melyekben ennek hatása jelentősen csökkenthető.

A látotókörebe került visszaélések a színlelt munkaviszonytól az osztalék ági pénzkivételhez képesti adó jelentős adómegtakarításig terjedt, amit erősített az a tény, hogy a KATA egy fix összegű adó megfizetése után tovább adóterhet nem jelentett. Ez nagy kísértés lehetett bizonyos esetekben a fennmaradó KATA keret „értékesítésére”.

Javaslat IV. és változatok:

Szakmailag egy jó újraszabályozási irány lehet az MKIK tavaly márciusi, illetve a Magyar Könyvelők Országos Egyesületének (MKOE) idei KATA megreformálási javaslata, ami **a költségelszámolók felé történő számlázást egy többlet adóval terhelné**, és ezzel már nem lenne „ingyen” számla kiállítási lehetőség a tételes adózó oldalán sem.

Az MKOE mostani javaslata: „*A kisadózó 15%-os többletadóteher vállalásával számlázhasson cégek felé. Az adót a NAV állapítsa meg és közölje negyedévente, illetve szedje be, tranzakciós illeték nélkül.*”

Az MKIK javaslata annyiban különbözik ettől, hogy a számlabefogadó fizetné az adót, így a katás vállalkozónak ezzel nincs adminisztrációs terhe, viszont az adómérték értelemszerűen arányosan magasabb.

Meg kell jegyezni, a **KATA**, az alapfilozófiája szerint azon magánszemély vállalkozóknak szól, akik más magánszemélyeknek nyújtanak szolgáltatást, ezért drágább (magasabb adóval terhelt) pénzből fizetik őket, mint a cégek. Nem mellesleg ezek a bevételek tipikusan úgy is az adórendszert elkerülve realizálódnak két magánszemély között.

A fentiekből két megoldási irány vezethető le:

- **A kerethez képest csak kis arányban állíthasson ki számlát cégeknek a KATÁS vállalkozó.**
- **Cégek felé kiállított számlát százalékos többletadó adó terhelje, mert a cégek az ilyen számlákat költségként elszámolva adót takaríthatnak meg, így a plusz százalékos adó tudja adósemlegessé tenni az ügyletet a költségvetés szempontjából.**

Javaslat IV.: Magyar Könyvelők Országos Egyesülete (MKOE) javaslat havi 50 ezer Ft tételes adó

- havi 75 ezer (100 ezer) Ft-os emelt tétel választhatóságának visszahozatala
- plusz 15% különadó minden B2B számlára a KATÁS által fizetve
- évi 18 millió forintos keret

A **Javaslat IV. alternatív megoldása** az **MKIK javaslata**, hogy a B2B többlet adót nem a katás vállalkozó, hanem a megrendelő fizeti ki, ami fenti esetben 17,75%-os adót jelent¹ (célszerű 18%-ban megállapítani) a megrendelő vállalkozás részére (ez minden változatban felmerül), aminek elsődleges célja a katás vállalkozó adminisztrációjának a csökkentése.

A 2013 óta 2026-ig történő forint értékvesztés ellentételezésével az MKOE javaslata nem foglalkozik, álláspontjuk szerint döntést igényel, hogy a katások havi fix tételét és az ezzel járó TB ellátási jogosultságot érdemes-e 100 ezer forintra növelni, valamint érdemes-e ezeknek

¹ A 17,75%-ra magyarázat: 100 ft számlaösszeg + 17,75% = 117,5 ft bruttó ügyletérték. 17,75/117,75= 15%, tehát így lesz ugyanakkora az ügyletre jutó közteher arány, ha a megrendelő fizeti ki.

törvénybe foglalni a forint értékvesztésének megfelelő éves valorizációját a keret automatikus növelése mellett.

Álláspontunk szerint a B2B tranzakciók esetén az a tény, hogy a megrendelő fizeti a többlet adót, azon kívül, hogy a katás vállalkozó adminisztrációját nem terheli, felfogható akár a KATA keretösszegének növelésének is.

A költségelszámolók felé történő számlázásnak egy többlet adóval történő terhelése esetén a különböző szempontok miatt több további változat merül fel:

1. változat:

- havi 100 ezer Ft. tételes adó és ezzel emelt havi TB ellátási alap
- többlet 15% különadó minden B2B számlára a KATÁS által fizetve
- évi 18 millió forintos keret (elemzés kérdése, hogy az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)

Fontos kérdés a megfelelő edukáció a magasabb TB ellátási alap előnyeiről.

2. változat:

- havi 100 ezer Ft tételes adó és ezzel emelt havi TB ellátási alap
- többlet 18% különadó minden B2B számlára a MEGRENDELŐ által fizetve
- évi 18 millió forintos keret (ezt megfontolandó az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)

A 15%, illetve a megrendelő által fizetendő 18%-os többlet adó még mindig legalább 7,5%-os arbitrázst tartalmazhat a TAO-s osztalék ághoz képest, így a költségvetési logika ennek a plusz adónak a magasabb megállapítását indokolhatja (**számításainak szerint nagyjából 20%-os adó biztosítaná a relatív adósemlegességet - lásd a 3. mellékletet**). Ugyanakkor a 7,5% adó különbség, bár nem kevés, de már korántsem olyan vonzó, ha ezen az adóelkerülésben résztvevő mind két félnek hasznot kell realizálnia. Cserébe a TAO-SZJA ágon kivett pénzzel szemben ez fekete pénz lesz, amit még jelentős tranzakciós díjak is csökkenthetnek.

Az érdekkonfliktus lehetséges feloldására a KATA adónem egy eddig nem tárgyalt jelentős hátrányát, a katás vállalkozók minimális TB jogosultságának a keletkezését javasoljuk még megfontolni, hogy bevonásra kerüljön a rendezésbe. Az MKIK mindezeknek a szempontoknak a figyelembevételével a B2B ügyletekre 18,5%-os, a katás vállalkozó által fizetendő **TB-járulék** kivetésének megfontolását javasolja, amiért cserébe az ilyen számlák összegei az adott hónap TB jogosultsági alapját növelnék.

3. változat:

- havi 100 ezer Ft tételes adó és ezzel emelt havi TB ellátási alap
- többlet 18,5% **TB-járulék** minden B2B számlára a KATÁS által fizetve, viszont ez a befizetés cserében TB ellátási alapot hoz létre
- évi 18 millió forintos keret (ezt megfontolandó az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)
- Az adminisztráció növelésének elkerülése érdekében célszerű ez esetben, ha a NAV állapítja meg és közli a vállalkozóval adott időszakonként, valamint azt be is szedi.

4. változat:

- havi 100 ezer Ft tételes adó és ezzel emelt havi TB ellátási alap
- többlet 22% **TB-járulék** minden B2B számlára a MEGRENDELŐ által fizetve, viszont ez a befizetés cserében TB ellátási alapot hoz létre
- évi 18 millió forintos keret (ezt megfontolandó az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)
- ez esetben a katás vállalkozónak nincs teendője, a megrendelő rendezi az adót (a NAV pedig időszakonként küld tájékoztatást a katás vállalkozásnak)

A kamarához érkező informális visszajelzések alapján létezik ugyanakkor egy társadalmilag rászoruló, nehéz munkaerőpiaci helyzetben levő réteg, akik élethelyzetükből kifolyólag nem tudnak főállásban dolgozni, és vállalkozóként sincs lehetőségük jelentős bevételre szert tenni, miközben a TB-jük nincs rendezve (nem nyugdíjasok, nem kismamák, nem diákok, stb). Ezeknek az embereknek a nem katás egyéni vállalkozás kiváltása a minimál járulék fizetés kötelezettsége miatt túl drága a lehetséges bevételükhöz képest. A havi potenciális maximum 1-2 százezer forint bevételük mellett a minimálbérre eső kötelező TB terhek befizetése (idén kb. 100 ezer forint per hó) nem reális. Esetükben a havi 50 ezer forintos tételes adó még kigazdálkodható, ami ad egy minimális TB jogosultságot. Ez a fekete működés alternatívája lehet.

Javaslat V.: Szociális KATA (max. 6 millió ft erejéig): 0-3 millió forint havi 50 ezer, 3-6 millió között 15% plusz adó minden számlára (B2B és B2C is). Fontos kidolgozandó kérdés, hogy kell-e iparági, tevékenységi megkötés a szociális KATA választása esetén.

A V. javaslat követi a kormányzat SZJA csökkentés mögötti logikáját. Az 50 ezer forintos tételes adó miatt az alsó sávban még így is csak 20% terhet jelent 3m Ft bevétel esetében, (erre az esetre számolva még így is jelentősen kedvezőbb mint a 0%-os SZJA-kulccsal való bejelentés). A maximális 6 m Ft. bevétel esetén, ez az összeg 17,5% adó terhet jelent.

További megfontolást igényel az a jelenlegi KATA szabály, hogy csak főállással nem rendelkező és nem nyugdíjas választhatja. **Javaslatunk szerint ez a szűkítés törlésre kerülhet, amennyiben a főállás vagy nyugdíj mellett katózók is a főszabály szerint adóznak, amivel meg lehet akadályozni a kedvezményes „pénzkivételi” lehetőségeket.**

Felmerülhet, hogy érdemes-e a korábbi szabályoknak megfelelően a betéti társaságokra is újra kiterjeszteni a katózási lehetőséget? Álláspontunk szerint nem célszerű, mert a KATA logikájában magánszemélyhez kötött nem pedig társasvállalkozás jellegű adózási forma.

A fenti javaslatok között felmerülhet azok párhuzamos választható bevezetése is. Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy az egyéni vállalkozásokat terhelő adókat és a választható adózási formákat célszerű rendszer szinten kezelni és komplexen újra gondolni. Adataalapú elemzésen alapuló koncepció kidolgozásának és minden szinten való egyeztetésének és bevezetésének reális határideje 2028.01.01. lehetne. 2027 évre érdemes lenne megfontolni egy átmeneti időszak meghirdetését, ami alatt a fent javasolt változatok átmeneti megoldást jelenthetnek az égető problémákra, ugyanakkor lehetőséget biztosítanak egy végleges modell adatgyűjtéses tesztelésére.

A vitaanyagban fentebb bemutatjuk a bizalmi és családi kapcsolatokat, mint potenciális visszaélési lehetőségeket. Erre konkrét szabályozási javaslatokat lehet kidolgozni. Jogilag lehetőség van a kapcsolt felek között többlet-adatszolgáltatást, külön nyilatkozatokat, automatikus kockázati besorolást bevezetni, de ezek erős vállalkozói ellenérzéseket szülhetnek, és rombolhatja a kisvállalkozók vállalkozásfejlesztési szempontból erősen támogatott hálózatosodását. Fenti okok miatt az egyes ügylettípusok között adósemlegességhez közeli állapotot létrehozó adómértékkel javasoljuk az ilyen típusú visszaéléseket elkerülni.

Digitális gazdaság és platformmunkák KATA-kezelése

Jelen javaslatcsomag döntően a hagyományos mikrovállalkozási tevékenységekre épül, mint tipikusan a helyi szolgáltatók, a kreatív szakmák vagy pedig a tanácsadók működése. A

munkaerőpiac ugyanakkor jelentős átalakuláson megy át, egyre nagyobb része válik teljesen új logika szerint működő területekké, mint tipikusan a:

- online szabadúszók,
- platformalapú munkát végzők,
- digitális nomádok,
- nemzetközi szolgáltatás-exportot végzők.

Ezeknek a területeknek különösen fontos szabályozási kérdései:

- a platformjövedelmek,
- a külföldi megrendelők,
- a digitális szolgáltatások,
- a több országot érintő online tevékenységek adózása.

A jelen anyagban szereplő javaslatok rövidtávon kisebb-nagyobb súrlódásokkal alkalmasak lehetnek ezeknek a területeknek a lefedésére is, ugyanakkor javasoljuk, hogy induljon külön kutatás és konzultáció ezeknek a modern munkaerőpiaci, önfoglalkoztatói területeknek a tendenciáinak és nemzetközi versenyhelyzetének elemzésére, majd ennek eredményeire alapozva kerüljenek kidolgozásra tartós adózási megoldások.

Megfontolandó az is, hogy az egyéni vállalkozók tételes adózását ÖVTJ szerint osztályozni (francia modell), ahol az eltérő szakmai sajátosságok érvényesülhetnek az adózási mértékekben.

Magyar Kereskedelmi és Iparkamara

1. számú melléklet: Jelenlegi KATA bemutatása

Éves bevételi határ: 18 millió forint. Tört évre vonatkozóan ez az összeghatár arányosításra kerül, tehát, ha novemberben indítják a vállalkozást, úgy a bevételi összeghatár 3.000.000 Ft a két hónapra. A nyilvántartás vezetési kötelezettség kevesebb adminisztrációs terhet ró a vállalkozóra, bevételi nyilvántartást elegendő vezetnie.

Havi fix összegű közteher: 50 ezer forint, azaz évi 600 ezer forint

Éves lehetséges maximális árbevételre jutó adóarány: $600.000/18.000.000 \cdot 100 = 3,33\%$

Különadó: Ha a kisadózó bevétele meghaladja a 18 millió forintos értékhatárt, a 18 millió forint feletti rész után 40% különadót kell fizetni az adóévet követő év február 25-ig. Ezért a különadóért plusz TB jogviszony nem keletkezik.

KATA választhatóságának feltételei jelenleg:

- csak egyéni vállalkozó választhatja
- nem lehet mellette főállású munkaviszony (részállású lehet), nem lehet nyugdíj mellett, nem lehet nappali tagozatos hallgatói jogviszony mellett
- a katás adóalany nem állíthat ki költségelszámolásra jogosító számlát (csak lakossági ügyfele lehet), ha mégis kiállít ilyet, akkor automatikusan kiesik a KATA-ból

Ezek a feltételek a visszaélések ellen lettek bevezetve.

A KATA alá tartozó főállású egyéni vállalkozók a havi 50.000 forintos tételes adó megfizetésével biztosítottak minősülnek, így TB-jogosultsággal rendelkeznek. A főállású KATA-s vállalkozó biztosított, ami azt jelenti, hogy jogosult egészségügyi ellátásra, táppénzre, gyermekgondozási díjra (GYED) és nyugdíjra. A 50 000 Ft-os KATA esetén az ellátási alap (amely alapján a táppénzt, GYED-et, nyugdíjat számolják) fix összegű, nem a tényleges bevételtől függ. Vállalkozás szüneteltetése esetén a szünetelés hónapjaira nem kell KATA-t fizetni, de ilyenkor a biztosítási jogviszony is szünetel, vagyis egészségügyi szolgáltatási járulékot (12.300 Ft/hó) kell fizetni, ha nincs más jogviszonyból TB-jogosultság.

A 2022. szeptember 1-jétől hatályos új KATA törvény értelmében a főállású kisadózó havi 50.000 Ft tételes adó megfizetése esetén a társadalombiztosítási (TB) ellátások alapja havi 108.000 Ft. Ezzel az összeggel a vállalkozó biztosítottak minősül. A táppénz alapja ez a 108.000 Ft, amelyből a 60%-os táppénz (biztosítási időtől függően) nettó összege alacsonyabb, mint a minimálbér alapján számított táppénz. A nyugdíjszámítás során szolgálati időnek számít a katás időszak, de a nyugdíj alapjául szolgáló jövedelem alacsony lesz, mivel a 108.000 Ft nem éri el a mindenkor minimálbért. Ezen az alapon számítják a CSED-et (csecsemőgondozási díj) és a GYED-et (gyermekgondozási díj) is.

Fontos változások 2022 szeptembere óta

Nincs lehetőség magasabb összegű (75.000 Ft) kata fizetésére, amellyel korábban 179.000 Ft-ra lehetett növelni az ellátási alapot.

A 25.000 Ft-os adó megfizetése (mellékállású kata) már nem lehetséges a 2022-es új törvény szerint. Korábban ez a mellékállású kata nem teremtett semmilyen TB jogviszonyt.

108.000 forint jövedelem TB közterhei a következők lennének: 18,5% **TB-járulék**, 13% szociális hozzájárulási adó $108.000 \cdot (0,185 + 0,13) = 34.020$ forint

Tehát a KATA jelenlegi 50 ezer forintos tételes adójából 34.020 forint, ami a létrejövő TB jogviszony közterhe, a maradék 15.980 forint a tényleges jövedelemadó.

Az éves 18 millió forintos lehetséges maximális árbevételre vetítve a $12 \cdot 15.980$ forint jövedelemadó így 1,06%-os jövedelemadó terhet jelent.

$(12 \cdot 15.980 / 18.000.000 \cdot 100 = 1,065\%)$

Ha a vállalkozó csak havi 250 ezer forint jövedelmet tud elérni, azaz évi 3 millió a katás összjövedelme, még akkor is csak 6,392% jövedelemadó arány terheli.

2. számú melléklet: gazdasági cikkek szakmai kritikája

A vitaanyagban említett mfor.hu cikkből és annak későbbi folyományaiból, amik a jelenlegi „mindent vissza” vállalkozói elvárások szakszerűnek gondolt alapját képezik, álláspontunk szerint hiányzik több valós visszaélési mechanizmus modellbe való beépítése.

Elsőként hiányzik a „fel nem használt katás keret értékesítése”. Ez valóban lényeges vakfolt. A cikk ellenőrzési megállapításokra épít, de az ilyen konstrukciókat a NAV-nak nagyon nehéz bizonyítani, mert gyakran van mögötte formális számla, kis összegű szolgáltatási jogcím, családi vagy ismerősi kapcsolat, készpénzes elszámolás. Ez általában nem jelenik meg nagy, látványos adóhatósági ügyként.

Másodikként hiányzik a költség számla-piaci logika. A cikk főleg azt vizsgálja, hogy a katás maga csalt-e. De a rendszer van egy másik oldala, a tao-s vagy kft-s megrendelő, amelyiknek érdeke lehetett katás számlával költséget generálni, ezzel csökkenteni a társasági nyereséget, az osztalékalapot vagy a tulajdonosi jövedelemkivétel adóterhét.

Harmadikként hiányzik a részben valós, részben túlárzott teljesítés problémája. Nem csak fiktív számla léteztetett, hanem valós szolgáltatás túlszámlázása is. Ez adóhatósági szempontból sokkal nehezebb ügy, mert a gazdasági esemény megtörtént, csak az ár, a visszaosztás vagy a jövedelemtartalom vitatható.

Negyedikként hiányzik a kapcsolt és bizalmi körön belüli jövedelemkimentés. Tulajdonos, családtag, barát, volt munkavállaló vagy állandó alvállalkozó katás számlája formálisan jogszerűnek tűnhetett, miközben közgazdasági tartalma szerint bér-, osztalék- vagy nyereségkivételt helyettesített.

Ötödikként hiányzik a bizonyítási probléma. A cikk abból indul ki, hogy amit a NAV nem állapított meg, az tömegesen nem is létezett. Ez módszertanilag nem helytálló következtetés. A NAV mindössze az éves átlagos katás állomány kb. 2,5%-át ellenőrizte, és maga a cikk is írja, hogy a NAV nem tudott teljes idősoros adatot adni a bújtatott munkaviszonyos megállapításokról.

Hatodikként hiányzik az ösztönzői elemzés. A cikk helyesen jelzi, hogy a havi 50 ezer Ft-os kata elértéktelenedett, mert 2013 után nem valorizálták, miközben a bérek és a minimálbér emelkedtek. De nem viszi végig ennek következményét: az adó nem idővel egyre erősebb arbitrázslehetőséggé vált a munkabérhez, osztalékhoz és társas vállalkozói jövedelemhez képest.

Hetedikként hiányzik a versenysemlegességi kár. A probléma nem csak költségvetési bevételekiesés. Ha ugyanazt a szolgáltatást egyik piaci szereplő alkalmazottal, járulékkal, szochóval, iparűzési adóval, adminisztrációval végzi, a másik pedig katás számlázással, akkor strukturális versenytorzulás keletkezik.

Nyolcadikként hiányzik a B2C fehérítési határ problémája. A KATA a lakossági szolgáltatások fehérítésére jó eszköz volt az értékhatárig. Az értékhatár felett viszont a 40%-os különadó és az áfaalanyiság miatt újra erősödhetett a számla nélküli működés ösztönzője.

Az Mfor-cikk tehát helyesen mutat rá arra, hogy a NAV által bizonyított katás jogsértések volumene alacsony volt, de ebből egyáltalán nem következik, hogy **a rendszerben ne lett volna jelentős visszaélési és adóarbitrázs-potenciál**. A cikk az ellenőrzési outputot méri, nem a rendszer ösztönzőit, nem a rejtett jövedelemáramlási csatornákat és nem a bizonyítási nehézségek miatt látenciában maradó konstrukciókat.

A valós költségvetési kieséseket a 2013-2022 közötti központi költségvetési (KATA, SZJA, szochó, **TB-járulék**, TAO) bevételek GDP-vel, foglalkoztatottsággal, jövedelmekkel arányosított elemzései, továbbá a bér-, osztalék- és katás jövedelmek egymáshoz viszonyított alakulásának való elemzése, - akár mesterséges intelligenciával is - mutathatja ki. A kamarához eljutó, nem kevés számú nem hivatalos vállalkozói és könyvelői információk alapján, a kutatói sejtésünk az, hogy nagyon is valós volt a sok száz milliárdos költségvetési kiesés és annak egyre fokozódó nagysága.

3. számú melléklet: a KATA alternatíváinak bemutatása

A megreformált katás adózás keretén belül a felsorolt 5 (öt) kockázati tényező elkerülésének érdekében elemezni szükséges az alternatív adózási módokat, mint az egyéni vállalkozók átalányadója, illetve az osztalék kivétel.

Egy nem katás főállású egyéni vállalkozónak az aktuális minimálbérre eső TB közterheket mindenképp (akár 0 forint havi árbevétel mellett is) be kell fizetnie, amiért cserében viszont az aktuális minimálbér lesz a TB ellátási alapja. 2026-ban a minimálbér 322.800 Ft, tehát egy nem katás egyéni vállalkozónak $322.800 \cdot (0,13 + 0,185) = 101.682$ forint a minimális közterhe, ami kétszeres a katás köztehernek. Eközben a TB jogosultsági alapja a nem katás vállalkozónak $(322.800 / 108.000 = 2,98)$ közel a háromszorosa a jelenlegi katás vállalkozóhoz képest.

A nem katás egyéni vállalkozó kétféle adózási mód közül választhat:

- általános szabályok szerinti adózás (vállalkozói jövedelem szerinti adózás)
- átalányadózás

Fontos megjegyezni, hogy a nem katás egyéni vállalkozóknál meg kell különböztetni a főállású munkaviszony mellett vállalkozókat (ez a katánál tilos) és a főállású munkaviszonnyal nem rendelkező egyévi vállalkozókat.

Mivel a jelenlegi katás szabályok csak a főállású munkaviszonnyal nem rendelkezőknek áll nyitva, így a továbbiakban erre az esetre vonatkozóan hasonlítjuk össze a nem katás egyéni vállalkozók eseteivel.

Egyéni vállalkozók átalányadóztatása

Az átalányadóztatás szabályai addig alkalmazhatóak, amíg az adóévben az egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele

- az éves minimálbér tízszeresét, azaz a 38 736 000 forintot,
- a kiskereskedelmi tevékenységet végző vagy emellett legfeljebb, az egyetemes postai szolgáltató megbízása alapján, postai közreműködői és egyéb tevékenységet végző egyéni vállalkozó bevétele az éves minimálbér ötvenszeresét, azaz a 193 680 000 forintot nem haladja meg.

Az átalányban megállapított jövedelem kiszámításakor a vállalkozói bevételt kell alapul venni. A bevételből a jövedelem az egyes tevékenységek szerint különböző mértékben, meghatározott költséghányad (költségátalány) levonásával állapítható meg. A költséghányad megállapításánál nem a bejelentett tevékenység az irányadó, hanem az, hogy mely tevékenységből származott bevétele az egyéni vállalkozónak. Ez az általa kiállított bizonylat alapján állapítható meg.

Eszerint három féle költséghányad vonható le a bevételből:

- 45% általános kulcs (2027-től 50%)
- 80% (jellemzően kisipari vagy mezőgazdasági tevékenységek)
- 90% (kiskereskedelmi tevékenységek)

Ebben az adózási formában létezik egy SZJA mentes keret. Adómentes az átalányadózó egyéni vállalkozó e tevékenységből származó, átalányban megállapított jövedelmének az éves minimálbér felét meg nem haladó része. Így tehát nem kell személyi jövedelemadót fizetnie az átalányadózó egyéni vállalkozónak, ha az átalányban megállapított jövedelme 2026-ban nem haladja meg az 1.936.800 forintot. A 45%-os költséghányad mellett ez 3.521.455 forint éves SZJA adómentes keretet jelent, ami 12 hónapra egyenletesen elosztva 293.454 forint SZJA mentes keretet jelent.

Járulékfizetés: A szociális hozzájárulási adó és a **TB-járulék** alapja havi szinten minimum 322.800 Ft (garantált bérminimumot igénylő egyéni vállalkozói tevékenység esetén 373.200 Ft).

Ez azt jelenti, hogy egy főállású 45%-os költségkulcsba tartozó átalányadózó egyéni vállalkozó a következő közterheket fizeti, ha a bevétele havi

- 0-293.454 forint: 322.800 forint utáni 18,5% **TB-járulék** és 13% szochó, azaz 101.682 forint
- 293.454-586.909 forint: 101.682 forint és a 293.454 forint feletti rész 8,25%-a
- (magyarázat: 293.454 forint az szja mentes keret, 586.909 forint bevételből a 45% költséghányadot levonva kapjuk a 322.800 forint minimálbért, a bevétel 55%-a után kell 15% SZJA-t fizetni és $15 \cdot 0,55 = 8,25\%$)
- 586.909 forint felett: a bevétel 55%-a után 13% szochó, 18,5% **TB-járulék** és 15% SZJA, azaz $(13+18,5+15) \cdot 0,55 = 25,575\%$

Vagyis a főállású 45%-os költségkulcsú átalányadós egyéni vállalkozó esetében a minimálbér utáni kötelező Tb fizetés és a SZJA mentes keret miatt havi 586.909 forint alatt bonyolultan változik a bevételre jutó összes közteher százaléka.

0 forint bevételtől 586.909 forintig egy nagyon magas arányról csökken egészen 21,5%-ig, majd az efeletti részre egyenletesen 25,575% közteher jut. Ezért cserében viszont 0-586.909 forint közötti havi árbevételig a minimálbérnek megfelelő 322.800 forintnyi TB jogosultsági alapot szerez a vállalkozó. Az 586.909 forint feletti részénél pedig a minden plusz 10 forint 5,5 forintnyi plusz TB jogosultsági alapot jelent.

Átalányadó 2026		
árbevétel	fizetendő közterhek	százalékos közteher
0-293.454 forint	101.682 forint	100-34,7%
293.454-586.909 forint	101.682 forint + 293.454 forint feletti rész 8,25%-a	34,7-21,5%
586.909 forint felett	a bevétel 55%-a után 13% szochó, 18,5% TB-járulék és 15% SZJA	25,58%

Megjegyzés: 2027-ben magasabb minimálbér várható, és az általános költséghányad 50%-ra emelkedik, így az átalányadóban 23,25%-ra csökken a „tipikus” pénzkivételi közteher árbevételre vetítve.

Ha a kátát hasonló mértékűre szeretnénk beállítani, akkor havi kb. 750 ezer forint árbevételig 15%, 750.000-1.500.000 forint között pedig 20% különadónak kellene terhelnie a költségelszámolókat (kifizetők) felé történő számlázást. Vagy ha havi 750 ezer forintban (azaz

évi 9 millió forintban, a maximális 18 milliós kata határ felében) lenne maximalizálva a költségelszámolók, kifizetők felé való számlázási lehetőség, akkor elég a 15%-os kulcs.

Fontos, hogy ezért a plusz adóért a katás vállalkozó lehetőleg valamilyen mértékben plusz TB jogosultságot szerezzen. Ha a személyi jövedelmek $13+18,5=31,5\%$ -nyi TB teher aránylik a 15%-nyi SZJA teherhez arányt követjük, akkor a plusz 15% katás adóból 10% mehetne TB-re, 5% pedig SZJA-ra. A 10 aránylik a 31,5-höz alapján pedig minden 10 forintnyi plusz 15%-os közterhet fizető katás jövedelem 3 forintnyi TB jogosultság növekedést jelenthet.

Osztalék jövedelem

Hagyományos költségelszámoló egyéni vállalkozó és TAO-t fizető társas vállalkozó esetében az osztalék ágon kivett jövedelem a következő módon adózik:

- bevételek-(jogszerű) kiadások=eredmény
- eredmény utáni adó 9%
- adózott eredmény kifizetése magánszemélynek osztalékként 15% SZJA-val terhelt, és az osztalék után 13% szociális hozzájárulási adót (szochó) kell fizetni, melyet a kifizető von le, de csak a minimálbér 24-szereséig (2026-ban 7.747.200 Ft) terjedő jövedelemig, ami maximum 1.007.136 Ft fizetendő szochót jelent. Ebbe a korlátba beszámítanak más szochó köteles jövedelmek is (pl. munkabér). Ha az összevont jövedelem eléri a plafont, az osztalék után nem kell szochót fizetni.

Osztalék ágon tehát 22,65-34,48% közötti össz adóteher keletkezik a szochó fizetési kötelezettségtől függően, de ezért semmilyen TB jogosultság nem jön létre. Az előzőekben javasolt 15% és 20% plusz kata fizetés költségelszámolónak (kifizetőnek) való számlázás esetén az osztalék közteherrel is arányos lehet.

osztalék adózása, ha máshol nem fizetek szochót		
nyereség	fizetendő közterhek	százalékos közteher
0-7.747.200 forint	9% nyereségadó, 15% SZJA+13% szochó	34,48%
7.747.200 forint felett	9% nyereségadó, 15% SZJA	22,65%

osztalék adózása, ha minimálbér után már fizetek szochót és év végén veszem ki		
nyereség	fizetendő közterhek	százalékos közteher
0-3.873.600 forint	9% nyereségadó, 15% SZJA+13% szochó	34,48%

7.747.200 forint felett	9% nyereségadó, 15% SZJA	22,65%
-------------------------	--------------------------	--------

osztalék adózása, ha minimálbér kétszerese után már fizetek szochót és év végén veszem ki		
nyereség	fizetendő közterhek	százalékos közteher
bármennyi	9% nyereségadó, 15% SZJA	22,65%

Munkaviszony

Ebben az esetben a munkabér után 15% SZJA, 18,5% **TB-járulék** és 13% szochót kell fizetni, ami azt jelenti, hogy az összesen 113 egység munkáltatói teljes költségből 66,5 egység nettó munkavállalói jövedelem keletkezik, ha nincs adókedvezmény igénybevételére lehetőség. Ez 41%-nyi össz közterhet jelent, ami mind a katas, mind az átalányadós, mind a költségelszámoló vállalkozói adózáshoz képest jelentősen magasabb. Ez a munkaviszony vállalkozói jogviszonyként való szerződésére való adózási motivációt továbbra is fenntartja. Ugyanakkor a gazdaság egyre nagyobb része válik projektjellegűvé, ahol a munkát végzők nem a hagyományos kötött munkavállalói logikával kapcsolódnak a megrendelőjükhöz, hanem ennél lazábban (táv munka, digitális nomádok, szabadúszók, szellemi szabadfoglalkozásúak, stb.) Emiatt érdemes a hagyományos munkaviszony adóterhelésén tovább csökkenteni, és például a nyugdíjjárulékot nem a teljes jövedelem után vonni kötelezően, hanem csak egy munkakörönként megállapított maximalizált összeg után.

4. számú melléklet: KATA javaslatok felsorolása

Javaslat I.: A jelenlegi KATA megmarad lakosság orientál vállalkozások KATA-jaként, amiben egy kis mértékű B2B számlázási keret is kialakításra kerül (jelenleg érvényes KATA szabályok összefoglalását lásd az 1. számú mellékletben):

- havi 50 ezer Ft fix tétel (esetleg ezt felemelni 75/100 ezer forintra és arányosan több TB ellátást biztosítani)
- alapvetően marad a lakossági ügyfél fókusz (B2C)
- 18 milliós éves keret (ezt esetleg az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)
- új kedvezményként az éves keret 10/15/20 százalékaig üzleti költségelszámoló (B2B) ügyfeleknek is kiállíthat számlát

Javaslat II.: A forint 2013-2027 közötti kb. 80%-os értékvesztését érvényesítve visszajön a 2013-as paraméterekkel az eredeti KATA:

- havi 100 ezer forint adó
- 12 milliós éves keret
- mind B2C, mind B2C számlázás újra lehetséges
- Kérdés, hogy a bujtatott munkaviszony kizárására milyen további részletszabályok kellenek? (Pl. maximum 3 millió forint per megbízó szabály visszahozatala?)

Javaslat III.: Még a 2022-es szigorításnál a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara és a Music Hungary szakértői közösen dolgoztak ki egy több tételes KATA verziót, mely megkülönböztette a sok ügyféllel dolgozó és a kevés vagy egy ügyféllel dolgozó katás vállalkozókat, továbbá megtartotta a főállású és mellékállású katás vállalkozói jogviszonyok közötti különbségeket. A javaslat lényegét a következő táblázat tartalmazza:

Lakossági vagy szórt ügyfelű katások		
Éves árbevétel:	főállás (havi):	mellékállás (havi):
0 és 9 millió között	75 ezer	50 ezer
9 és 18 millió között	150 ezer	125 ezer

Kreatívipari (Koncentrált ügyfelű) volt katások (KREA)		
Éves árbevétel:	főállás	mellékállás
0 és 9 millió között	100 ezer	75 ezer
9 és 18 millió között	200 ezer	150 ezer

Javaslat IV: MKOE javaslat:

- havi 50 ezer Ft tételes adó
- havi 75 ezer (100 ezer) Ft-os emelt tétel választhatóságának visszahozatala
- többlet 15% különadó minden B2B számlára a KATÁS által fizetve
- évi 18 millió forintos keret

A Javaslat IV. alternatíva, MKIK javaslat:

- ugyanazok a feltételek, mint fent, kivéve.í

- többlet 18% különadó minden B2B számlára a MEGRENDELŐ által fizetve (az elsődleges cél a katas vállalkozó adminisztrációjának a csökkentése).

További alternatív javaslatok:

1. változat

- havi 100 ezer Ft tételes adó és ezzel emelt havi TB ellátási alap
- plusz 15% különadó minden B2B számlára a KATÁS által fizetve
- évi 18 millió forintos keret (ezt megfontolandó az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)

2. változat

- havi 100 ezer Ft tételes adó és ezzel emelt havi TB ellátási alap
- többlet 18% különadó minden B2B számlára a MEGRENDELŐ által fizetve
- évi 18 millió forintos keret (ezt megfontolandó az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)

3. változat

- havi 100 ezer Ft tételes adó és ezzel emelt havi TB ellátási alap
- többlet 18,5% **TB-járulék** minden B2B számlára a KATÁS által fizetve, viszont ez a befizetés cserében TB ellátási alapot hoz létre
- évi 18 millió forintos keret (ezt megfontolandó az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)

4. változat

- havi 100 ezer Ft tételes adó és ezzel emelt havi TB ellátási alap
- többlet 22% **TB-járulék** minden B2B számlára a MEGRENDELŐ által fizetve, viszont ez a befizetés cserében TB ellátási alapot hoz létre
- évi 18 millió forintos keret (ezt esetleg az éves áfa alanyi mentesség határára emelni)

Javaslat V: Szociális KATA (max 6 millió forint erejéig - nem minden üzletágban választható!): 0-3 millió forint havi 50 ezer, 3-6 millió között 15% többlet adó minden számlára (B2B és B2C is).